

Francesc G. Barceló durant l'època del servei militar. Fotografia cedida pel seu net Miquel Barceló.

FRANCESC G. BARCELÓ SOLERA

DEPORTAT 1941
ASSASSINAT 1941
HARTHEIM

Francesc Gonzalo Barceló Solera va néixer el 22 de juny de 1898 a la Canyada (Alacant, País Valencià). Casat amb Josefa Pagán a la Barceloneta l'agost de l'any 1923, la seva primera referència a la ciutat de Vilanova i la Geltrú la trobem al padró de 1930, amb domicili al carrer dels Caputxins, 31, juntament amb la seva dona i els seus tres fills Miquel, José i Francisco. La família s'havia traslladat a la ciutat per motius laborals.

Ja al 1936 trobem la família allotjada en uns baixos del carrer del Correu, 31 (aleshores, carrer de García Hernández). En Francesc i la Josefa tenien ja 38 i 35 anys respectivament, la família hi va romandre fins al 1981 quan mor Josefa. De Francesc G. Barceló, segons els padrons, en sabem que treballava de mecànic ajustador als tallers de l'MZA, i

que fou militant de la CNT-FAI a Vilanova i la Geltrú. Un cop començà la guerra els seus fills tenien 11, 10 i 9 anys.

Aquell mateix 1936, captivat per un míting de Dolores Ibárruri (La Pasionaria), motiva que Barceló s'allistí voluntari a la Columna Durruti, per defensar la legalitat i la Constitució republicanes. Participà a la Batalla de l'Ebre, i ja durant la retirada acaba passant per camps de refugiats francesos.

Un cop allà va formar part de la 29a Companyia de Treballadors Estrangers, fins que fou detingut i destinat al Frontstalag 140 situat a Belfort (França) i més tard conduït a l'Stalag XI-B situat a Fallingbommel (Alemanya) amb matrícula 87302, d'on en sortí el 25 de gener de 1941 amb tren. Dos dies més tard era deportat i feia entrada al camp de Mauthausen amb matrícula 5833. Al cap d'unes setmanes, concretament el 17 de febrer de 1941, era traslladat al camp de Gusen, amb matrícula 10124, morint assassinat finalment a Hartheim el 23 de setembre del mateix any molt probablement a la cambra de gas, al voltant de les cinc quaranta de la matinada, a l'edat de 43 anys, tal com consta al *Todfallsaufnahme* (certificat de mort) custodiat a Arolsen Archives.

Josefa Pagán rebé notícia d'en Francesc per correspondència des de Mosel·la, França (maig de 1940) i poc abans d'entrar a Mauthausen, l'octubre de 1940.

La família no va saber fins molts anys més tard que Francesc havia mort, concretament, fins al 1961. Han dut amb respecte, silenci i resignació la pèrdua de l'avi, de qui fins vint anys després de la seva mort no en van tornar a tenir notícia. La seva dona sempre va pensar, durant aquests més de vint anys, que tornaria.

El 27 de gener de 2020 la Generalitat Valenciana atorgà a la família una distinció a la figura de Francesc G. Barceló Solera com a víctima del camp de Mauthausen. La institució li va reconèixer la seva lluita per la llibertat i la seva defensa dels valors democràtics pels quals va ser víctima de la barbàrie.